

науково-дослідницьких робіт членів Малої академії наук України, турніри юних фізиків, турніри юних винахідників та раціоналізаторів, конкурси юних дослідників та винахідників. Участь у цих масових позашкільних заходах вимагає від здобувачів середньої освіти тривалої підготовчої роботи, результатом якої досить часто є оригінальний продукт у вигляді нових знань, пристрою або технології.

Основні висновки Саме завдяки творчості людини суспільство одержує нові знання з фундаментальних наук, нові пристрої та технології, культурні цінності, які визначають науково-технічний та економічний потенціал будь-якої держави.

Олександр Рибачков,
студент М2_ФІ групи факультету фізико-математичної,
комп'ютерної та технологічної освіти
наук. керівник: **І.В. Рогозін,**
к.ф.-м., доцент (БДПУ)

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ДІЯЛЬНІСТЬ УЧНІВ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Актуальність проблеми. Відсутність уміння самостійно здобувати нові знання випускником вищого навчального закладу освіти, який мріє пов'язати своє життя з науковою діяльністю, може привести до того, що з часом молодий спеціаліст втратить творчу ініціативу і задовольниться роллю посереднього виконавця, тому освітній процес у закладі загальної середньої освіти все більше повинен спиратись на самостійну, близьку до дослідницької, діяльність здобувачів. Для цього кожному здобувачеві необхідно оволодіти методами наукового пізнання, одержати навички, потрібні для орієнтації у бурхливому потоці наукової інформації.

Сидоренко В.К. зазначав, що «Кожному випускнику, якщо він не байдужий до творчого пошуку, відкритий шлях у науку. Важливою рисою молодого науковця повинно стати прагнення до пізнання нового, до збагачення своїх знань, невтомність наукового пошуку.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблемою залучання молоді до науково-дослідницької діяльності займалися багато вітчизняних та зарубіжних педагогів. Філософсько-методологічні аспекти теорії наукової діяльності досліджували Л. Анциферова, М. Каган, Л. Рижко, проблемі формуванню дослідницьких умінь присвячено праці Н. Амеліної, І. Каташинської, Н. Кузьміної, О. Рогозіної. Теоретико-методичні засади навчально-дослідницької діяльності досліджували П. Лузан, Є. Кулик, В. Сидоренко та ін. Як показує досвід видатних вчених – науково-дослідну діяльність можна і слід пов'язувати з навчальними планами, програмами та процесом навчання. Активний розвиток молодіжної наукової творчості в усіх її формах дає змогу підготувати особистість, яка би вміло володіла методологією наукового дослідження, постійно сприймала і впроваджувала у практику новітні досягнення науки, техніки, культури, та була здатною до творчого мислення.

Мета і методи дослідження полягає у визначенні особливостей організації науково-дослідної діяльності у закладах загальної середньої освіти.

Сутність дослідження. За сучасних умов розвитку науки, коли вона стала провідним елементом виробництва, на порядку денному стоїть питання підвищення статусу учнівської наукової творчості. Тому, цій проблемі необхідно надавати першорядного значення, використовувати різноманітні форми залучання учнів до науково-дослідної діяльності (НДД). Наші дослідження свідчать про те, що здобувачі базової середньої освіти беруть участь у НДД майже 60 %, а в старших класах їх значно менше. Задля вирішення цієї проблеми у необхідно впроваджувати такі форми наукової діяльності, які дають можливість розвивати індивідуальні здібності, переглядати освітні програми, організацію НДД, віддавати перевагу розробці проектів, написанню робіт Малої академії наук України, участь у конкурсах наукових робіт, готувати доповіді тощо.

Ефективність науково-дослідної діяльності суттєво залежить від організаційних форм, які дозволяють розвивати спеціальні здібності, формулювати креативність, критичність та систематичність мислення. Робота з обдарованими дітьми вимагає належної змістовної наповненості занять, зорієнтованої на новизну інформації та різноманітні види дослідницької, аналітичної, розвивальної, творчої діяльності.

Основні висновки. Наукова співпраця здобувачів середньої освіти та вчителів фізики є стимулом активності тих, кого навчають, підвищення професійного самовизначення та вибір майбутньої професії з урахуванням власних інтересів та здібностей, розвиток конструкторських та дослідницьких здібностей та виступає потенціалом зростання закладу загальної середньої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1.Рогозіна О.В. Теоретичні основи навчально-дослідницької діяльності у підготовці вчителя технологій / О.В. Рогозіна // Монографія. – Донецьк : ТОВ «Юго-Восток, ЛТД», 2008. – 202 с.

Марина Руденко,
студентка магістратури
факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти.
Наук. керівник: **Г.О. Шишкін**, д.пед.н., доцент (БДПУ)

ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ В УМОВАХ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ

Сучасне суспільство висуває перед системою загальної освіти завдання виховання самостійної, інтелектуальної, ініціативної та творчої особистості, що володіє нестандартним мисленням, здатну жити в сучасних умовах. Середня освіта передбачає підготовку випускників не стільки як людину, озброєну готовими знаннями, скільки людину, що вміє здобувати, отримувати й застосовувати набуті знання у практичній та майбутній